

Posudek na magisterskou práci

Autor práce: Barbora Bárta Mráčková

Název práce: Askeze v životě a díle Simone Weilové a matky Marie Skobcovové

Katedra: Ekumenický institut

Obor: Teologie-spiritualita-etika

Diplomová práce Barbory Bárty Mráčkové má celkem 93 stran (v PDF chybí stránkování) včetně seznamu literatury. Bibliografie obsahuje zdroje české, francouzské i anglické. Cílem autorky, jak sama říká, není pouhé strohé srovnání asketické praxe Simone Weilové a matky Marie Skobcovové, ale přiblížení jejich duchovních cest v historickém kontextu doby (s. 1-2).

Metodologicky postupuje autorka velmi systematicky. Po pečlivě zpracovaném úvodu včetně vymezení práce, jejího cíle a stavby se věnuje postupně duchovní zkušenosti obou žen. V první kapitole se zaměřuje na Simone Weilovou a v druhé na matku Marii Skobcovovou. V obou kapitolách nejprve mapuje jejich zkušenost askeze coby sebeodevzdání se Bohu a bližnímu v historickém kontextu traumat druhé světové války a u matky Marie také v kontextu nuceného exilu po bolševické revoluci v Rusku. Poté na základě vykreslení širšího historického kontextu a náboženských kořenů obou žen autorka systematizuje hlavní teologické důrazy jejich pojetí askeze jako jsou např. odstoupení, prázdno, odstvoření, nevlastnění či kříž. Třetí kapitolu pak věnuje srovnání jejich duchovních cest, hledá v nich paralely a meze. V závěru se věnuje tomu, zda a jak by mohly být jejich duchovní cesty s asketickými prvky aktuální a inspirativní dnes.

Po formální stránce práce splňuje všechny požadavky a je velmi dobře zpracovaná včetně poznámek pod čarou a seznamu použité literatury, ve velké míře i cizojazyčné.

Hodnocení:

Magisterská práce Barbory Bárty Mráčkové je originální studií, která se zabývá tématem askeze v životě dvou inspirativních žen teologie 20. století. Oceňuji, že si vybrala ženské postavy a doplnila tak mozaiku mužských, zejména mnišských hlasů. I když není známo, že by se obě ženy setkaly či znaly, autorčina intuice vidět v nich teologické a duchovní příbuzenství působí jako podnětná. Představením těchto dvou žen a hledáním paralel v jejich duchovní zkušenosti autorka obohatila širší debatu

zabývající se duchovností ve 20. století. Autorčin důraz na zasazení asketické cesty obou žen do kontextu doby i jejich nelehkých životních osudů ukazuje podobu askeze, která nebyla duchovní atletikou či rozmarem, ale vycházela přímo ze srdce, z lásky k bližnímu a z touhy druhému pomoci. Obě postavy ukazují, že ve válečných traumatech své doby se musely (a ani nemohly jinak) často vydat až do krajnosti. Magisterskou práci Barbory Bárty Mráčkové považuji za velmi zdařilou jak výběrem tématu, tak i zpracováním, a za působivou jistým druhem laskavosti, s jakou o obou ženách píše. Ze seznamu použité literatury je navíc zřejmé, že čerpala z velké šíře dostupných pramenů a že sesbíraný materiál dokázala nejen zpracovat, porovnávat, ale také systematizovat hlavní teologické důrazy duchovních cest.

Práci jednoznačně doporučuji k obhajobě s návrhem na hodnocení **A**.

K další rozpravě u obhajoby přikládám tyto otázky:

1. Jaká byla prvotní motivace autorky k bádání nad tímto tématem? Kde se vzala touha psát a bádát právě na toto téma?
2. Jakou roli hrála v jejich životech „oběť“ a „obětování se“ a zda měla i své stinné stránky či dokonce patologie?
3. Je zřejmé, až duchovní cesta ani jedné z nich není zcela přenositelná a určitě se nedá napodobit, v závěru se dotýkáte tématu inspirace pro dnešní dobu. Jaké důrazy jejich asketické cesty by pro nás (a proč) mohly být inspirativní?

V Praze, dne `19. 6. 2024

Mgr. Kateřina Kočandrle Bauer, ThD.